

Karawankenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagefurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.50 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 80.

Krainburg, 15. November 1944.

4. Jahrgang

Slovesna zaprisega Volkssturma po vsem Reichu Pri tem je Reichsführer **Hitler** prebral Führerjevo poslanico

Berlin, 14. nov. Vtem ko stoje naše divizije v trdem obrambnem boju proti sovražniku in mora nasprotnik za vsako ped zemlje plačati visoke krvne žrtve, vtem ko se po nepopuljivem čustvu premoči in žilave volje do obrambe in branitve svoje domovine navdani nemški vojak uspešno upira navalu mas, je vstala domovina, pripravljena braniti nemške meje do skrajnosti.

Stotisoči nemških mož so se bili v nedeljo postrojili v vseh Gauh našega Reicha, da se javno priznajo k misli nemškega Volkssturma in prisežejo svojo najsvetejšo prisego Führerju. Očetje in sinovi, možje vseh poklicev in vsake starosti so stali drug za drugim, da dajo zado, kar imajo, da rešijo nemško zemljo pred sovražnikom.

Kakor vsako leto je bilo mesto München, glavno mesto pokreta, v znamenju tistih, ki

so pred 21 leti umrli za idejo. Trdna vez od tistega novembra 1923. l. do novembra 1944. l. prepleta zgodovino naših dni. Seme, ki so ga prvobojevniki položili v nemško dušo tukaj v Münchnu, je tisočero vzkliklo. Danes, ko gre za to, da ščitimo zemljo nemške domovine proti sovražniku, triumfira ideja v priznanju k oboroženemu narodnemu občestvu. Pri položitvi venca ob častnem spomeniku na Kraljevskem trgu je veljal spomin vsem bojevnikom, ki so žrtvovali svoje življenje za svobodo in veličino našega Reicha.

Središče te svečanosti je tvorila Führerjeva poslanica za 9. november, ki jo je prebral Reichsführer **Hitler**, poveljnik dopolnilne vojske.

Besedilo te Führerjeve poslanice priobčimo v prihodnji številki našega lista.

več za zmago boljšega socialnega reda in zmago socializma sploh. Ta zmaga pa je lahko izvojevana samo z Nemčijo. — Bolgarija ve, da se mora za to boriti, da se bo izkazala vredna svobode. Narodne sile Bolgarije se zbirajo, tako je zaključil minister in veliki osvobodilni boj se bo kmalu pričel.

Puhlice za obupno stisko

Stockholm, 14. novembra. Kakor je v nedeljo javila londonska poročevalska služba, je v Belgiji kriza, ki se stalno razširja. Nastal je popoln polom belgijske valute in razmere na Zapadnem Nizozemskem so, če smo pošten, brezupne. Za november pričakujejo izbruh lakote v večjih mestih Zapadne Nizozemske. Vse kaže skoraj tako — tako pravijo Angleži dalje — kakor da bi bile Francija, Belgija in Nizozemska zadosti trpele, da bi tudi lahko imele kakšno besedo pri bodočih vprašanjih. Toda nihče jih še ni vprašal za njihovo mnenje. Razumljivo je, če se predstavniki malih narodov branijo verjeti, da je vsa pravičnost, razsodnost in sleherno znanje pridržano zgolj zapadnim velesilam.

Da govorimo iskreno, naravnost kakor roganje se zdi človeku, če London hladnoročno ugotavlja stisko, ki so jo prinesli anglo-amerikanski osvoboditelji, in nato s puhlicami razdeljuje pomirjevalne pilule, o katerih sam ne verjame, da učinkujejo.

Britanci obstreljujejo lazarete

Berlin, 14. novembra. Uradno objavljajo Poveljnik nemškega, po britanskih četah obkoljenega oporišča v Dunkirchnu je pred nekaj dnevi javil, da je britansko topništvo obstreljevalo in zadelo lazarete v Dunkirchnu, čeprav je bil njihov položaj točno označen britanskemu poveljniku in dasiravno je

obljubil, da se bo osiral na lazarete. Tudi ko je poveljnik Dunkirchna vložil pismen protest pri britanskem poveljniku, so Britanci kmalu nato ponoči zopet obstreljevali lazarete. Vojaških naprav ni bilo v bližini obstreljevanja bolnice. Ker je bil britanskim četam natančno sporočen položaj lazaretov v Dunkirchnu, ne more biti govora o kakšnem slučajnem zadetku, ampak je opravičena domneva, da se je obstreljevanje zgodilo namerno.

Vlada Reicha je zato po zunanjem uradu preko zaščitne države odločno protestirala proti tej vnovični britanski kršitvi mednarodnega prava.

Častnike in vojake zapirajo

Osijek, 14. novembra. Begunci iz Srbije poročajo, da se je v vseh po boljševiki zasadenih delih Srbije začela pravcata gonja po pripadnikih bivše jugoslovanske oborožene sile. Zaprte častnike spravijo posebej v koncentracijsko taborišče, kjer so ločeni od vseh in močno zastraženi. Rodbine zaprtih častnikov pravijo, da se boje, da čaka zaprte nov Katin.

Nadalje izpovedo, da so sovjetske čete nekatere pokrajine Srbije izročile Titovim tolpom. Prva posledica diktature banditov je bila, da so »partizanske oblasti« zasegle vse zaloge živil in žita. Pri tem je prišlo do spopadov med prebivalstvom in banditi. Mnogi kmetje so se zatekli v visoke gore in gozdove, da se rešijo pred banditi, in so se tam pridružili narodnim bojevnikom, ki so se že prej upirali boljševikom.

Moskovski imperializem brez krinke

Bern, 14. novembra. Znani boljševiški komentator Jermažev objavlja v »Krasnaja Svedj« članek, ki znova dokazuje daleč postavljene cilje boljševiškega imperializma. Osem evropskih dežel — tako izjavlja on po poročilu švicarske brzogovorne agencije — je že spoznalo na svojih tleh sovjetsko armado, ki prinaša vsem deželam »svobodo«. Jermažev je pri tem napovedal, da bo k tem državam spadala tudi Francija.

Churchill je spregovoril o orožju „V 2“

Proti temu ni nobenega nasprotnega orožja — Nobena svaritev ni mogoča

Stockholm, 14. novembra. Zakaj je Nemčija tako dolgo molčala o orožju »V 2«? To se je okolju odkrilo po zadnjih poročilih oborožene sile, zlasti po senzacionalni petkovi objavi o uporabi orožja »V 1« in »V 2« proti Antwerpnu. Zakaj je Anglija tako dolgo molčala o »V 2«? To je izdala Churchillova izjava pred Spodnjo zbornico, v kateri je v petek, dva dni po prvem nemškem sporočilu glede »V 2«, zdaj tudi moral spregovoriti v imenu britanske vlade. Anglija je molčala, ker po suhozemskih bojih poletja ni bila računala niti z nadaljevanjem obstreljevanja »V 1«, kaj šele z »V 2«, kar se je bala psihološkega učinka in ker, kakor je priznalo nima nobenega protisredstva.

Točno tako kakor pri »V 1« naj bi se najprej prikrivalo in tudi še bagateliziralo. Mesec za tem je pa potem London vendarle moral priznati, kako ogromne učinke je imelo orožje »V 1«. To se je zgodilo neprevidno v času, ko so menili, da se je končalo obstreljevanje z »V 1« in upali, da se bodo kmalu trajno znebili te skrbi. Vemo na podlagi takratnih dogodkov, koliko je dati na angleške poskuse oslabašanja in odvracanja. V nekaj tednih ali mesecih bo London morda moral na drug način govoriti o učinkih orožja »V 2« kakor to stori danes. Churchillova izjava je gotovo že mnogim Angležem zvenela kot zlovesča priprava na kaj takega.

Tudi drugi podatki, s katerimi je bil mogel Churchill postreči, niso bili nič kaj polni obljub ali pomirjevalni. Švedska poročila so že opozarjala na to, da se priznava, da za zdaj ni nobenega protiorožja; Churchill pa je tudi potrdil, da ni mogoča nobena svaritev. Po nekem opisu, ki ga nazorno dopolnjujejo navedbe angleškega časopisja, zdrvi novi nemški daljnostrelni izstrelki s strašno silo iz stratosfere. »Nimamo povoda, da bi pretiravali nevarnost«, se je rotil Churchill natančno tako, kakor je bil prej zagotavljal, da dosedanje škode in zgube niso prehude. Po istem receptu so sleparili in lajali najprej tudi pri orožju »V 1«. Da je učinek še močnejši ko pri »V 1«, je moral pri-

znati tudi Churchill sam v stavku: V neposredni bližini udarnega mesta so bile napravljene še večje škode ko po orožju »V 1«. Londonski list »Daily Mail« dopolnjuje domnevanje ministrskega predsednika s sledočimi navedbami: Izstrelki orožja »V 2« se bržkone dvigajo do višine približno 17.000 metrov in padajo na zemljo z brzino približno 3000 kilometrov na uro.

Vse te navedbe seveda ne izvirajo iz znanja, ampak iz potrebe, da bi skušali kaj doznati in zaslediti skrivnosti, za katere drugače po vsem bistvu novega orožja ne morejo zvedeti. Toda celó ti podatki morajo povzročiti grozo in zmedo pri angleškem prebivalstvu.

Očitno pa je zdaj ugotovljeno, tudi za zunanji svet: Prehitek, ki si ga je bila pridobila Nemčija na področju novovrstnih daljnostrelnih orožij, bo ostal. Na važnem področju obdrži Nemčija iniciativo.

Usoda bolgarskih otrok

Osijek, 14. novembra. Sovjetske oblasti v Bolgariji so odredile, da se pripravijo skupine bolgarske mladine za odvoz v Sovjetsko zvezo, kjer jih bodo uporabili pri delih obnove v kotlini Donca. Prvo skupino tvorijo mladina nacionalnih organizacij in učenci bolgarskih kadetnic in častniških pripravnikov.

Bolgari se bodo borili

Berlin, 14. novembra. Na nekem zborovanju narodnih bolgarskih delavcev je govoril zunanji minister bolgarske narodne vlade Cankov. Delstva so pokazala, tako je izjavil Cankov, s kako brezmejno lahkomišelnostjo je pognala politika slabičev Bolgarijo v prepad. Narodna vlada ima nalogo organizirati sile dežele ter jih ponovno uvrstiti v nemško bojišče. Nemški vojak se bori s trdovratnostjo, ki zagostavlja zmago. Toda ne gre samo za zmago Nemčije same, mar

Bodoča zimska vojna

Totalna obramba je sovražniku pokazala, kaj se pravi, bojevati se na nemških tleh

Berlin, 14. novembra. Nasprotnik je ob pričetku jesenskega navala lahko sebi v dobro knjižil celo vrsto šans, po katerih se je položaj Reicha nujno zdel do skrajnosti ogrožen. Na Vzhodu in Zapadu so prostrana premikanja dovedla sovražne armade do meje Reicha, kjer so jim stale na razpolago neposredne izhodne pozicije za jesenske operacije. Na Jugovzhodu je bilo verolomstvo bivših zaveznikov raztrgalo v dolžini več ko 1000 kilometrov bok, ki se je zdaj nujil skoraj nezavaran sovražniku. Ognjišča upornikov za frontnimi linijami, politične krize so vsebovale momente nevarnosti. Na Balkanu je stalo relativno le malo kontingentov nemških čet, povrh še preveč razdeljenih na širokem prostoru, da bi bila mogoča hitra koncentracija. Vreme je dalo vse pogoje nasprotniku, da je izkoristil svojo materialno premoč, zlasti svojega zračnega orožja. Zaščitni položaji ob mejah Reicha so se šele izgrajevali. Iz totalne mobilizacije v Nemčiji je stalo na razpolago šele malo na novo iz-

vežbanih enot, da ojačajo frontne linije. V tej situaciji je bilo treba vzdržati nasproti navalu, ki je iskal svoja težišča na Nizozemskem, pri Aachnu, v Srednji Italiji, na Balkanu, v ogrskem obmejnem prostoru ob Vzhodnih Beskidih, ob Narevu, v vzhodnopruski obmejni krajini ter na Kurlandskem in ki je slonel na straheni napadalni sili velikih armad.

Šele ta pogled nazaj je omogočil, da se popolnoma omeni, kar smo prestali. Nasprotnik je sicer pridobil prostora, zlasti znatno na Jugovzhodu, toda stratežičen uspeh mu je spodletel na vsakem bojišču. Na Zapadu so sicer Kanadijci v bojih osvobodili ustje Schelde, toda nemški položaj v boku ob Maasi je obstajal dalje. Sunek pri Arnheimu je ostal brez učinka. Mesto Aachen je padlo v roke sovražnika, toda za Aachnom stojijo pozicijska vojna. Vrhovi Vogeov so ostali v nemških rokah. Nemška vojska na Severu se je ustalila na Kurlandskem, da učinkuje kot stalno ogrožanje boka proti Vzhodu.

Konec angleškega prodornega poskusa

Obstreljeni nosilec strojnica.

(PK-Aufnahme: Kriegsbericht Koch, HH., M.)

Obramba pred sovjetskimi bojnimi letalci pri nekem mostu.

(PK-Zeichnung: Standarte »Kurt Eggers«, M.)

ni Pruski. V vzhodnopruskih zaščitnih položajih je običaj veliki nasprotnikov napad po globokem vdoru v Rominter Heide, medtem ko so bile vse napadalne konice obkoljene. V vzhodnih Beskidih je fronta vzdružala in omogočila odmaknjanja iz prostora pri Kolosvaru, iz Gozdnih Karpatov in iz severnega središčnega rogljica do črte ob Tsi. Odprta vrata do Jugovzhoda so bila razsežno zopet zaprta, razen gotovo še zelo nevarne luknje med Keskemetom in ogrsko prestolnico, v kateri se zdaj vrše zbiranja za odločilno bitko, ko so sunki nemških oklopnjakov v bok proti železniški progi Keskemet-Budimpešta, ki je Sovjetom rabila kot oskrbovalna proga, ob sodelovanju z nemškimi bojnimi letalci sovjetsko ofenzivo tako ovirali, da je nastala potreba po prigrupiranih in dovozu novih sil.

Danes stoji Reich v pričakovanju zimskih ofenziv. Po nared stojičih četah v prostoru pri Nimwegen, zlasti po koncentracijah britanskih oklopnjakov, se lahko spozna, da namerava Montgomery izvesti tukaj sunek proti Poruhrju, morda kombiniran s severnoameriški ofenzivnimi napori iz prostora pri Aachnu, kjer se vrše zbiranje v gozdovih vzhodno od Stolberga. Bržkone je začetek te ofenzive odvisen od tega, da bo popolnoma uporabljiva luka v Antwerpen. V ločnem prostoru poskušajo severnoameriške divizije raz svojega nastanka pri Pont à Moussonu premagati vojne utrdbe in napraviti maginotske linije, da bi dospela v Posarje. Ta industrijski revir je za Severnoamerikance očitno prav tako mikaven kot Poruhrje za Britance. Na Vzhodu bodo Sovjeti po ofenzivi proti Budimpešti, v kateri je pričakovati novih viškov, nadaljevali z novim napadom na Vzhodno Prusko. Nared stojičete v odseku ob Narevu kažejo na to, da predvideva operacijski oddelek sovjetskega generalnega štaba novo izdajo jesenske usmeritve, da bi bile vezane močne sile v prostoru Tisli-Gumbinnen-Goldap in se hkrati izvršili sunek iz položajev ob Narevu proti spodnji Visli in bržkone tudi naravnost proti Zapadu. Za oviro take operacije pa se mora prej ko slej smatrati pozicija severne skupine nemške vojske na Kurlandskem, ki je kljubovala vsem sovjetskim razcepilnim poskusom. Po določenih znakih je vrhu tega verjetno, da nameravajo Sovjeti pozimi postati aktivni tudi v prostoru severno od Beskidov. Po nekem starem Stalinovem predlogu naj bi smatrali operacijo proti Vzhodni Pruski zgolj za severno krilo klešč, ki bi naj zajele na jugu od Krakova proti Sleziji, da bi se tako nudila tudi možnost zajeti Moravsko.

Pogoji za zimsko ofenzivo se bistveno razlikujejo od onih za jesensko ofenzivo. Gotovo so nasprotniki napeli vse sile, da v vmesni fazi organizirajo pota za nove pošiljke in tako odpravijo zgube, ki nastanejo zaradi velike razdalje od virov sil v domovini. Na strani branilcev pa so dozorili mnogi ukrepi, ki so o pričetku jesenske ofenzive tičali še v prvih razvojih. Kljub ojačenim zračnim napadom na prometne naprave so ostale ohranjene prednostni notranje položaje z njihovimi krajšimi zvezami do virov oskrbe. Četudi vreme pozimi v Srednji Evropi nima tistega pomena, kakor ga je imelo na Vzhodu, vendar ovirajo megle, dež in sneg izkoriščanje nasprotnikovega glavnega orožja, zračnega orožja, tako da morajo napadajoče armade večinoma operirati brez pomoči »letečega topništva«. Tako stoji nasproti totalni obrambi, ki je na primer pri Aachnu in v Vzhodnem Pruskem pokazala, kaj se pravi, bojevati se na nemških tleh. Jesenske bitke so pokazale nemškemu vojakom možnosti uspeha v njegovem obrambnem boju in sicer že v času nasprotnikove tehnične premoči. Učinke na bojno moralo nasprotnik ne more podcenjevati.

Dekle s hiše na barju

Pripoved. Spisala Selma Lagerlöf

Določeno je bilo, da se vrši Jančeva in Majdina poroka drugi binkoštni praznik na Elvakri. V petek pred binkoštni se je Jančev peljal v mesto, da nakupi nekaj reči za svatovsko pojedino, ki bi se naj vršila dan po poroki na Nerlundi. V mestu je našel na nekaj drugih mladih fantov iz svoje župnije. Vedel so, da je to Jančev zadnji obisk mesta pred poroko, in so ukoristili ta povod, da so priredili veliko popivanje. Vsi so si prizadevali opijaniti Jančeva, in naposled jim je tudi uspelo, da je bil popolnoma brez zavesti.

V soboto zjutraj je prišel tako pozno domov, da sta bila njegov oče in hlapec že odšla na delo, in je spal pozno v popoldan. Ko je vstal in se hotel obdelati, je videl, da je bila njegova suknja na več mestih raztrgana. »Menda se vendar nisem to noč udeležil kakšnega tepeža«, je rekel in se poskušal domisliti, kaj se je zgodilo, spomnil pa se je samo tega, da je proti enajsti uri ponoči šel z drugimi vred iz gostilne, kam so se pa podali nato, tega se ni mogel domisliti. Bilo je tako, kakor da bi gledal v veliko temo. Ni vedel, ali so se samo klatili po cestah ali pa so zavili še kam v gostilno. Tu, i se ni mogel več spomniti, da li je sam vprepel svojega konja ali je to storil kdo drugi, in vsa vožnja domov mu je popolnoma zginila iz spomina.

Ko je vstopil v sobo, jo je našel pospravljeno in očistočeno zaradi praznikov. Vse delo je bilo končano, in posli so pili kavo. Nihče ni nič omenil zaradi Jančevinega izostanka. Kakor da so se vsi molče dogovorili, nima te zadnje tedne prostost, da živi, kakor se mu ljubi.

Jančev je prisedel k mizi in dobil svojo kavo kakor drugi. Vtem ko je tako sedel tukaj, je prelival kavo iz skodelice na spodnjo skodelico in potem zopet nazaj, da bi se hla-

Srditi boji v prostoru pri Metz

Odbite sile oklopnjakov ob Nield - Pri Metz uničenih 222 oklopnjakov USA

Oberkommando der Wehrmacht je dne 13. novembra objavilo:

Na zapadni fronti je bilo včeraj težišče srditih bojev v prostoru na obeh straneh Metz. Zaradi silnega odpora naših čet in zaradi naših nasprotnih napadov so Severnoamerikanci le za malenkost razširili svoje mostišče severovzhodno od Diedenhofna, vdrli pa v mesto samo. Za mestno trdnjavo se vrše še silni boji. Jugovzhodno od Metz smo ob Nield prestregli ali zopet odbili sile sovražnih oklopnjakov. V prostoru južno od Moerdhingenja so naše divizije v srditih bitkah oklopnjakov zadale nasprotniku zgube in ga vrgle iz cele vrste vasi. Od začetka bitke za Metz so naše čete uničile 222 ameriških oklopnjakov in oklopnih izvidniških vozov. Pred našimi trdnjavami na Zapadu se je ojačilo topniško obstreljevanje in letalsko ter bojno delovanje. Sovražni napadi na vzhodno fronto trdnjave St. Nazaire so se izjalovili.

Povračilno obstreljevanje Londona se nadaljuje.

V Etruških Apeninih je težko topništvo razgnalo močnejše sovražne kolone južno

od Vergata. V bitki za Forli se je Britancem nasproti žilavemu odporu naših čet šele po hudih, ves dan trajajočih bojih posrečilo, vdreti na ozki fronti v naše položaje severno od mesta in napredovati za približno dva kilometra.

Obseg in silovitost bitke v prostoru vzhodno od Budimpešte je narasla, ker je nasprotnik povečal svoje sile. Odredi naših oklopnjakov so z nasprotnim napadom vrgli v Jászberény vdrlega sovražnika zopet nazaj in odstrelili pri tem 33 sovjetskih oklopnjakov. S svojim trdovratnim odporom so nemške in ogrske čete na obeh straneh Mezőkövesda preprečile nadaljnje prodiranje boljševikov, ki so napadali z desetimi divizijami strelcev in številnimi oklopnjaki.

Jugovzhodno od prelaza Dukle in na obeh straneh Rominter Heide so spodleteli sovjetski izvidniški sunki. V prostoru pri Autzu je sovražnik ojačil svoje že prejšnji dan začete napade, ki so se pa tudi včeraj izjalovili.

Na Zapadu in nad ozemljem Reicha je bilo včeraj podnevi malo sovražnega letalskega delovanja.

Anglija in inozemstvo o uporabi orožja „V2“

„Leteč brzojavni drog“ - „Mnogo hitrejši od brzine zvoka“

Stockholm, 14. novembra. Okolnost, da je poročilo nemške oborožene sile z dne 8. novembra objavilo obstreljevanje velikolondonskega prostora z orožjem »V 2«, je nepotila zdaj tudi angleški Reuterjev biro, da je priobčil poročilo o orožju »V 2«. Po Reuterjevem poročilu je »V 2« ogromna raketa, o kateri pravijo, da vsebuje v svoji razstrelni glavi eno tono razstreliva. Reuter pripisuje temu novemu nemškemu daljnostrelnemu izstrelku doseg do 600 km. Reuterjev biro misli, da sliči izstrelak na dolgo, precej močno raketo, ki ima repato krnilo kakor navadne bombe. Ta raketa je do 16 metrov dolga in je podobna »letečemu brzojavnemu drugu, ki vleče za seboj ognjen rep«. Izstrelak je hitrejši od zvoka, tako da udari v cilj, preden so mogli slišati, da se približuje.

»Dejstvo je, da ima London noč za nočjo zračni alarm. Leteče bombe povzročajo škodo ljudem in lastninam, ena izmed njih je

udarila v nek mestni okraj in razirala celo vrsto enorodbinskih hiš.« To je edina stvar na navedba, ki se da posneti iz četirihovih švedskih poročil o uporabi orožja »V 2«. Londonski zastopnik »Stockholms Aftontidningen« pa vsekakor priznava, da je v Londonu preprovana objava kakršnihkoli podatkov, ki bi lahko koristili Nemcem v zvezi z novimi orožji.

Amerikanski United Press gre še korak dalje in piše: »Povod za to, da se je angleško časopisje odločilo, pobrati nemško obvestilo, tiči nemara v tem, da hočejo odpraviti njen morebitni vpliv na razpoloženje Londončanov.« Zares zanimivo. Londonski zastopnik »Afton Tidningen« javlja, da bo »po vsej priliki najprimernejši opis orožja V 1 ta, da gre za dolg, ozek izstrelak, ki ga poganja fantastično višina, od koder potem strmo glavi z brzino, ki je večja od brzine zvoka.«

„Prisrčno prijateljstvo“ med zavezniki

Vedno imajo pred očmi samo svoj materialni dobiček

Stockholm, 14. novembra. Kako odkritosrčno je prijateljstvo med Anglijo, Zedinjenimi državami in Sovjetsko zvezo, dokazujejo med drugim sledeča poročila zaveznikiških časopisov:

Londonski »Daily Mail« poroča, da so Amerikanci poslali v Pariz več gospodarskih zvezencev v vojaški uniformi, da bi ti tam prehiteli Angleže glede obvladanja francoskega trga. Newyorški finančni krogi so s svoje strani pritožujejo zaradi tega, ker jim dela angleška vojaška cenzura razne težkoče v brzojavnem prometu med ameriški bankami in njihovimi zastopstvi v Fran-

ciji, dočim uživajo angleške banke v tem oziru ugodnosti in tako izirivajo ameriško konkurenco. Švedski časopisi so dobili poročila, da so sovjetske zasedbene oblasti izgnale iz Ploestija angleške in ameriške »novinarje«, ker so se le-ti izkazali kot zastopniki petrolejske industrije in imeli nalog preiskati, ali bi bilo mogoče, ustanoviti v okolišu Ploestija angleška in ameriška petrolejska podjetja.

Torej stalna medsebojna prevara označuje predvsem »prisrčno prijateljstvo« med zavezniki, ki jim je vsem vedno »business« (kupčija) najvažnejši cilj na svetu.

Vlasov pri Ribbentropu

Berlin, 14. novembra. Reichsminister des Auswärtigen pl. Ribbentrop je dne 11. novembra sprejel vodjo pokreta za osvoboditev ruskih narodov generala Vlasova.

in ga spremljal z očmi. Tu je videl, da je sin vtaknil roko v žep, potegnil iz njega nek predmet in ga vrgel v močvirje. Nato je šel skozi mali vrtič, skočil čez plot in se oddaljil v smeri proti cesti.

Kakor hitro je bil sin iz dogleda, je tudi Jakob zapustil hišo in se podal k močvirju. Tukaj je grazil po blatu, se sklanjal k tlom in pobral nekaj, na kar je bil zadel z nogo. Obrčal je to na vse strani in si natančno ogledal, vtem ko je še vedno stal v vodi. Nato je vtaknil predmet v žep, pa ga še nekolikokrat zopet potegnil ven in ga natančno preiskal, preden je šel zopet v hišo.

Jančev je prišel domov, ko so že vsi drugi spali. Ulegel se je takoj v posteljo, ne da bi se dotaknil večerje, ki je bila zanj pripravljena v sobi.

Jakob Erlandson in njegova žena sta spala v izbi. Ob zori se mu je zdelo, da sliši korake pred oknom. Vstal je, odmaknil zastore in videl Jančeva iti k močvirju. Tam je odločil nogavice in čevlje in bredel sem in tja, kakor nekdo, ki kaj išče. To je storil dolgo, potem je šel zopet k bregu, a se kmalu obrnil in iskal dalje. Celu uro je oče stal in je gledal, nato se je Jančev spet podal v hišo in se zopet ulegel k počitku.

Na binkoštni dan se je moral Jančev peljati v cerkev. Ko je začel napregati konja, je prišel oče po dvorišče. »Pozabili si označiti zaprego«, je rekel ko je šel mimo. Kajti zaprega in voz sta bila umazana in neočiščena. — »Moral sem misliti na druge reči«, je odvrnil Jančev čemerno in se odpeljal, ne da bi se še dalje menil za to.

Po službi božji je Jančev spremljal svojo nevesto v Elvakro in ostal tam ves dan. Zbralo se je bilo tam veliko mladine, ki je hotela še obhajati Majdina zadnji deklinski večer, in plesali so globoko v noč. Bilo je tudi nekoliko plače, toda Jančev se ni dotaknil ničesar. Ves večer je komaj spregovoril nekaj besed, pač pa je divje plesal in se včas-

ZRCALO ČASA

»Daily Mail« piše o upih angleškega naroda v mir: »Vemo, kako nujno potreben je zaveznikom skorajšnji konec evropske vojne, ki jim zmeša, ker traja vedno dalje, vse njihove načrte, in kako močno torej dela čas proti njim.«

Kakor javlja severnoameriška poročevalska služba, je francoski državni svet proglasil za ničten dekret vlade v Vichyju, ki je bančnemu židu »baronu« Henryju Rotschildu odvzel francosko državljanstvo. Prav značilno je za duh sedanjega režima v Franciji, da je ravno žid Rotschild eden izmed prvih, ki so ga zopet spravili domov.

Severnoameriški letalci so pretekli ponedeljek zakrivali nov hud terorističen čin, ko so iz male višine štrikrat zaporedoma s krovnimi orožji napadli potniški parnik na jezeru Garda. Pri tem je bilo 17 oseb pri prici ubitih in trideset deloma smrtnonevarno poškodovanih.

Ker je Stalin v svojem zadnjem govoru Japonsko jasno označil kot narod agresorjev, smatrajo v Londonu, da se je spremenila splošna linija sovjetskoruske politike med vojno.

Eisenhowerjev glavni stan je de Gaulle nujno pozval, naj napravi konec anarhističnim razmeram v državi, pri katerih niti ameriški vojni material ni več varen, ker je sicer neizogibno, da posežejo ostreje vmes zavezniške vojaške oblasti.

Vodja ogrskega naroda Franz Szalasi je odredil ustanovitev velike nacionalne delavske organizacije liki Deutsche Arbeitsfront, ki bi zastopala vse moralne in materialne interese delovnih Ogrov.

De Gaulleova vlada je dekretirala, da se zakon o amnestiji uporabi tudi glede zloglasnega komunističnega poslanca Thoreza. Thorez bo tako dobil možnost, da se udeleži sej Narodnega sveta in da — tako izjavlja Reuter — zopet prevzame vodstvo komunistične stranke v Franciji.

»News Chronicle« javlja, da ni postala republika Liberija samo prvo severnoameriško oporišče ob zapadnoafriški obali, marveč da nameravajo postaviti to državo pod popolno ameriško nadzorstvo. Kakor poroča »Wallstreet Journal«, odputuje v kratkem v Liberijo neka severnoameriška komisija, ki bo skrbela, da se pospeši gospodarski razvoj dežele. Komisija bo proučila možnosti za nadaljnje razširjenje plantaž gume, ki so še v ameriški posesti ter za eksploatacijo zlata, železa in drugih rudnin.

Kakor javlja »Corriere della Sera« so odkrili v hotelu »Excelsior« v Rimu, kjer se je nastanil britanski zunanji minister, neko bombo. Kljub najostrejšim varnostnim meram in načrtnemu pregledu hotela po zavezniški policiji, se je posrečilo neznanemu storilcu, da je namestil bombo v neki hotelski sobi. Uradno izjavo o tem dogodku so odklonili.

Finska vlada odstopila

Stockholm, 14. novembra. Spricho boljševidzacije na Finskem, ki se izvaja z brezobzirnim pritiskom, je finska vlada, ki očitno ni izkazala brez pridržka dovolj uslužnosti nasproti sovjetskim željam, odstopila. Kakor je finski radio v soboto poročal, je prevzel Paasikivi, ki je mešetaril pri izdajstvu Finske, mandat za sestavo nove finske vlade.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerel Kärtten, GmbH, Klagenfurt — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan (zast. bei der Wehrmacht). — Handschriftleiter: Friedrich Horstmann. Zurzeit 1st Anzeigenliste Nr. 1 editie

sih na glas in predirljivo zasmejal, ne da bi kdo vedel, kakaj.

Jančev je prišel domov šele ob dveh ponoči, in kakor hitro je bil zapeljal konja v hlev, je šel k močvirju za hišo. Sezul si je čevlje, zavil hlače in grazil po vodi. Bila je svetla poletna noč, in oče je stal v izbiči za zaveso in gledal, kaj sin dela. Videl ga je hoditi globoko sklonjenega nad vodo sem in tja in iskati kakor prejšnjo noč. Včasih je šel zopet do brega, kakor da bi že obupal nad tem, da bi kaj našel, toda nekaj časa nato je zopet grazil po vodi. Enkrat je šel v hlev in si prinesel čeber ter začel zajemati vodo iz malih mlakuz, kakor da bi jih hotel očiščiti, gotovo pa se mu je to delo zdelo brezsmiselno in je odločil čeber. Pokusil je tudi z rešetom. Preiskal je z njim vse močvirje, toda videti je bilo, da ni mogel ničesar dobiti iz blata. V hišo je prišel šele ob zori, ko so pričeli ljudje že vstajati. Bil je tako truden in neprepan, da se je šibil pri hoji in se vrgel na posteljo, ne da bi se slegel.

Ko je ura odbila osem, je prišel oče in ga zbudil. Jančev je ležal na posteli v obleki polni blata in lovice; toda oče ga ni vprašal, kaj je počel, ampak samo rekel, da je zdaj čas, da vstane, in zapri vrata. Čez nekaj časa je prišel Jančev v sobo, oblečen v praznično svatovsko obleko. Bil je bled, in oči so mu gorele v nemirnem svitu, toda nihče ga ni še bil kdaj videl tako lepega. Poterze so bile, kakor da jih je obsjal npranji svet. Mislili so, da vidi človeka, ki ne obstoji več iz mesa in krvi, ampak samo še iz volje in duše.

Spodaj v sobi je bilo vse praznično. Mati si je bila oblekla svojo črno obleko in si dala čez ramena lep svilen šal, čeprav se ni nameravala peljati k poroki. Tudi vsa sužnčad si je bila oblekla svojo najboljšo obleko. Pod ognjiščem je bilo presno brezino listje, na mizi je ležal lep prt, in mnoge skled je stalo nad njim.

(Dalje prihodnjic.)

„Svoboda“ v Sovjetski Rusiji

Ljubljana, 14. novembra. Bivši sovjetski vseučiliški profesor Sergej Grotov je pripovedoval novinarjem med drugim sledeče zanimivosti o razmerah v Sovjetski Rusiji:

Svoboda besede

Ko sem bil na prisilnem delu, so prihajali v taborišče posebni odposlanci, ki so razpravljali o raznih dnevnih vprašanjih. Ob koncu je predavatelj navadno pozval poslušalce, naj izrazijo svoje pripombe in naj vprašajo, ako kake podrobnosti niso dobro razumeli in ako žele še kaj razlage. Cudovito je to, da nikoli nihče ni imel nikakršnih pripomb, le nekoč se je nekemu Kavkazcu ponesrečilo, da je vprašal po podrobnostih, pa se možu ni prav nič obnesla njegova prostodušnost.

Predavatelj je namreč govoril o strahovitih mukah, ki jih sovjetski ujetniki trpe v nemških ujetniških taboriščih. Na poziv naj se kdo oglasi, ako česa ni dobro razumel, se je javil omenjeni Kavkazec, narednik taboriščne straže: »Tovariš, prosim pojasnila: za kakšne ujetnike pa gre?»

»Za naše ljudi v nemškem ujetništvu.«

»Kje pa so bili ujeti ti ljudje?»

»I, kje neki, na fronti.«

»Torej so to vojaki rdeče vojske?»

»Kaj pa drugega!»

»Čudno! Saj si zadnjič pri predavanju dejal, da Nemci nikogar ne ujamejo, marveč vsakogar pobijejo.«

»Tega nisem nikoli dejal, ti nisi prav razumel, ko ne znaš dobro ruski...«

»Natanko tako si dejal, kakor sem rekel.«

»Molči!« je zarohnel predavatelj in zaključil »debatu«.

Narednika so še isti dan zaprli in poslej ga ni nihče več videl.

Svoboda kritike

Velik ugled in slavo na književnem polju uživa danes v Sovjetski zvezi pisatelj Aleksej Tolstoj, nečak velikega ruskega pisatelja Leva Tolstoja. Ta je napisal v zadnjem času več knjig v katerih dela tlako svojim rdečim gospodarjem. Pred leti je bilo, ko mu je bilo namignjeno, da naj napiše dramo o Petru Velikem, pri tem pa naj zlasti poudari, da je bil Peter Veliki, ki sme biti sedaj samo še Peter Prvi, že boljševik oziroma predhodnik boljševizma. Tolstoj je dramo napisal in jo izročil gledališču v obdelavo. Toda rdeči oblastniki so začeli stikati glave, vpraševali so se, ali sme komunizem dopustiti to, da bi bil car proglašen za vzglednika boljševizmu in ali sme biti car celo predhodnik boljševizma. Taka drama je lahko nazadnje tudi nevarna monarhistična agitacija. Po vseh dolgih razgovorih in ugovorih je bilo sklenjeno, da naj Hudožestveniki delo pripravijo, toda prva predstava mora biti samo za zaključni krog strokovnjakov in zastopnikov komunistične stranke, ki bodo na odru izvajano delo dokončno presodili in odločili, ali se sme predvajati ali ne.

Hudožestveniki so delo pripravili in na generalni je prišlo zelo mnogo povabilencev. Napetost je dosegla višek, ko je prišel v svojo ložo še sar. Stalin. Po četrtem dejanju pa se je Stalin dvignil in odšel iz gledališča. Solose preplah med gledalci in igralci. Režiser in upravnik gledališča sta odhitela, da pospremita diktatorja do izhoda. Med tem je bilo odigrano peto dejanje in na oder so prinesli mizgo, za katero so potem sedeli izvedenci, da bi povedali svoje mnenje. Prišel je prvi in začel trgati delo, ki da je drzen poskus zasmejevanja boljševiške ideje, prišel drugi, govoril v istem smislu in prišel tretji, ki je hotel svetiti.

opazke v aktovki na posebnih listkih. In ko je razporejal listke, da bi začel delo pobijati, je prihitel na oder režiser in sporočil, da »se je tovarišu Stalinu drama izredno dopadla, da obžaluje, da ne more ostati do konca predstave in da sporoča le to željo, da naj pisatelj ponekod še bolj poudari, da je bil Peter Prvi predhodnik boljševizma.« Izvedenec, ki je hotel začeti s kritiko, je ves preplašen pobral svoje listke, za njim pa so prihajali na oder drugi, ki so poudarjali, da je delo nad vse odlično, v vseh ozirih v skladu z marksističnimi nazori o umetnosti, pri tem pa strahovito napadali tista dva nesrečnejša, ki sta v začetku dramo zavrnila. Zanj su predlagali, da ju je takoj kot »nevarna, zahrbtna reakcionarja« izločiti iz sovjetskega življenja in udejstvovanja.

Svoboda udejstvovanja

Najslavnejši cerkveni pevec v carski Rusiji je bil diakon Miskim Mihajlov, ki je bil pri božji službi moskovskega patriarha. Pod boljševiško oblastjo je bila cerkev zaprta, patriarh v zaporu ubit, Mihajlov pa je bil prideljen moskovski operi.

Preteklo je več let. Nekega dne je Mihajlov v svoje presenečenje prejel ukaz, naj zopet obleče diakonsko mantiljo, sestavi cerkveni zbor in odpotuje v Bolgarijo na agitacijsko turnejo. Tam je odlični cerkveni zbor zadivil vso javnost s svojim petjem, zlasti pa Mihajlov s svojim prekrasnim basom. »Kjer se goji tako lepo cerkveno petje tam gotovo ne more biti govora o preganjanju cerkve«, je bil soglasen zaključek Bolgarov. To pa je tudi nameravala sovjetska propaganda, ki zna lahkoverneže prijeti na pravem koncu.

Svoboda bivanja

V Sovjetski zvezi na stotisoče državljanov badno živijo na prisilnem delu v koncentracijskih taboriščih. Po krivdi nihče ne vpraša. Že če je kdo »sumljiv sum«, da bi morda le utečnil bili sovražnik židovske komunistične oblasti, se čez noč znajde v zaporu, od koder s stodoletno varnostnostjo odide na prisilno delo. Komu se bo preteku let posreči, da se dokopije do svobode, dobi

sprichevalo, da se sme naseliti kjer koli, toda z opazko »minus 5«, »minus 10« itd. »Minus 5« pomeni, da se ne sme dotičnik vrniti v pet največjih mest evropske SSSR: Moskva, Leningrad, Odesa, Kijev, Harkov. Kdor dobi »minus 10«, so mu zaprte vse prestolnice republik in avtonomnih področij. Prof. Grotov je po 5 letih prisilnega dela dobil »minus 20«, tako da se sploh ni smel pokazati v kakem večjem kraju.

Svoboda vere

»Sem veren pravoslavni kristjan, toda prejemanje svetotajstev je v Sovjetski Rusiji strogo zabranjeno. Duhovnika je težko dobiti. Mene so v Rostovu dobro poznali, zato se mi je kmalu posrečilo priti v stik s »svetnikom«. Neke znanca mi je dejala: Pojdite v ono zakotno ulico k stari perici. To je bivša nuna in vas bo napotila dalje.

Perica me je napotila k nekemu mizarju v nasprotnem delu mesta. Ta mizar je bil duhovnik. Po daljšem razgovoru me je peljal v klet, odslužil tam zame posebno mašo, me spovedal in obhajal.

Tako pripoveduje prof. Grotov o toliko hvalisani svobodi vseh vrst, ki jo baje zagotavlja celotna sovjetska ustava...

Židje imajo vse v rokah

Vse javno, upravno in gospodarsko življenje v Sovjetski zvezi je v židovskih rokah. Židje so ravnatelji vseh velikih industrijskih podjetij, le v rdeči armadi je zelo malo židov oziroma jih sploh ni. Politburo, ki je oktobra 1917. izvedel oktobrsko revolucijo, je štel deset članov, med temi sta bila samo dva Rusi in sicer Uljanov-Lenin in Bubrov, eden je bil Poljak in sicer Džerdžinski, vodja Čeke, Ordžonikidze pa je bil Georgijec; vseh ostalih šest: sami židje.

Stalin ima sedaj drugo ženo in sicer je njegova žena hčerka sovjetskega komisarja za težko industrijo Kaganoviča, ki je žid. Stalinova druga žena je stara 26 let, sam je star 65 let, njegov tast Kaganovič pa je star 53 let. Še trije Kaganovičevi bratje imajo v rokah najvažnejša gospodarska ministrstva. Vse sovjetsko gospodarstvo je tedaj trdno v židovskih pesteh.

Zunanjo politiko Sovjetske zveze tudi usmerja židje. Danes so na odličnih mestih sovjetskega zunanjega komisariata židje: Litvinov, Maizki in Lozovski.

Boljševiška prevratna sodišča za Francijo

Noben obtožencev ne bo ušel smrtni kazni — Poročila USA govore o anarhiji

Stockholm, 14. novembra. Pariška boljševiška navdahnjena revolucionarna sodišča, ki zdaj že na tucate delujejo, morajo po zahtevi komunistov, ki se postavljajo kot »glas javnosti«, v monstre-procesih obsoditi na smrt celo vrsto znamenitih francoskih osebnosti. — »Zopet enkrat, kakor že tolikokrat v zgodovini je Pariz postal središče revolucije, kakor v letih 1792., 1830., 1842. in 1871. Zopet se kotalsko glave...«

Tačas se francoska Akademija še upira zahtevi komunistov, da bi izključila nekaj prominentnih članov, kar bi tvorilo potem uvod njihove obsodbe. Komunistično časopisje pa vedno viharneje zahteva njihove glave. Ne manj kategorično zahteva radikalne, gospodarske in socialne prevrate, sklicujoč se na to, da je de Gaulle vedno obljubljal kaj takega. De Gaulle lavira in skuša zadušiti revolucionarno vnetje. Toda beseda revolucija je, tako pravijo ameriški opazovalci, na ustih vseh in jo uporabljajo v to svrhu, da izvajajo pritisk na de Gaulle.

Tretja republika je mrtva. Četrta ima zelo težek porod. Stare stranke so mrtve, izjemši socialdemokratske in komunistične or-

ganizacije. Tako zvani odporni pokret ima moč v rokah in je pravi faktor moči za de Gaulle in njegovo provizorično vladu. De Gaulle je sicer sprejela večina Francozov, vendar se on previdno pretpa skozi kaotične skušenj polne mesece. Okrepitev njegovega položaja s priznanjem od strani zaveznikov je bila skrajno potrebna. Kajti Francoze je začela razjariti okolnost, da so izključeni od vseh posvetovanj zaveznikov. Tako pravi severnoameriško poročilo iz Pariza, (ki izhaja v švedskem tisku in seveda pozabi, da je de Gaulle po Rooseveltovi volji sicer prejel varljivo priznanje, da pa je še nadalje izključen od posvetovanj velesil. —) Kakšno gospodarsko situacijo so v Franciji povzročile blagodatni invazije in anglo-amerikanske zasedbe, o tem pravi ta opis sledeče:

»Francija je v obupnem položaju. Ta zima bo najhujša izza začetka vojne. Vsi mostovi so razstreljeni, rudniki ne obratujejo, zato ni nobenega premoga za kurjavo. Težavno je, pojasniti množicam, da morajo prav zdaj vzdržati v svojih stanovanjih prvo zimo brez slehernih sredstev kurjave. Prebivalstvo tro-

Židje o sebi samih

Zlo svetovnih izžemalcev in uničevalcev

Da se spozna svetovna nevarnost židovstva, je treba poseči samo nazaj na židovske izreke. Potem dobi človek odgovor, ki daje vso zaželeno jasnost.

»Judaizem ni nobena veroizpoved, ampak nesreča. Nihče ni mogel doslej presoditi daljnosežnosti te nesreče za ves svet.«

Samuel Roth v »Jews must live«

Mi smo spoznali to nesrečo in jo končno veljavno premagali. Na srečo še slepega sveta. Dokler ne pride čas, da se ne bodo mogli več ponašati s svojimi sramotnimi dejanji.

»Židovstvo je v zadnjem stoletju na sijajen način sodelovalo pri uničenju zapadne civilizacije.«

Nachum Goldmann: »O svetovnokulturnem pomenu in nalogi židovstva.«

Tako, kakor nameravajo nas iztrebiti, mora biti tudi naš cilj, za vedno izbrisati židovski vpliv na svetu. Kajti oni bodo ostali izžemalci in pijavke, dokler bo obstajal svet.

Po vsem svetu živimo na stroške drugih. Mi delamo v okviru ekonomske strukture, ekonomske organizacije, ki so jo drugi izgradili. Kulturno in gospodarsko delamo s temeljnimi vrednotami, pravdnostmi, ki so jih ustvarili drugi...«

Ludwig Lewisohn v »Israelus«.

Zato je naš boj tako neizprosni. Če ne bi zmagali, bi prišel z židi pogin civiliziranega človeštva. Tega pa ne bo nikoli, kajti na koncu te vojne stoji pogin židovstva!

že zdaj od mraza. Zopetna obnova zveznih poti in prometnih sredstev bo prvi neposredni problem vlade.

Celo sovražnikovo poročilo potrjuje znova »neko anarhijo« zaradi pomanjkanja prometnih sredstev. Cela vrsta od Pariza odrezanih departmajev stoji popolnoma pod kontrolo Maquija. Ventil nevolje naj tvori zdaj zastrašovalni in maščevalni ukrepi prevratnih sodišč.

Belgiji je vladna kriza pod pritiskom komunistov postala že tako huda, da bo po angleški presoji samo čudež še mogel rešiti Pierlotovo tako zvano vladno zbiranje. Povzročila je to, kakor priznavajo, še nadalje lakota v Belgiji, ki je zlasti posledica po bombah porušeni in po zaveznikih zaseženih prometnih sredstev. Zdal priznavajo, da je bila v tem oziru velika židovska transakcija valute, ki bi naj baje ustavila inflacijo in črno borzo, samo udarec v vodo. Dobavitelj črne borze odgovarjajo na vladne ukrepe čisto preprosto s tem, da stavkajo. Posledica tega so bile demonstracije zaradi lakote v vseh večjih mestih in pomnožitev težkoč za vlado. Ko so to omajale komunistične zahteve, pripravljajo zdaj »kabinet ljudske fronte« iz komunistov, socialistov, demokratov in liberalcev, ki naj bo nek prehodni sistem do čisto komunistične vlade. Angleška poročila preobčutljivo ugotavljajo, da splošno radikalno razpoloženje pospešuje komuniste, ki so tudi v delavskih družbah močnejši od socialistov demokratov. Značilno je, da so komunisti sprožili tudi močno gibanje proti monarhiji. Kakor v drugih državah v sličnem položaju, je kraljevska hiša, ki je hotela obdržati kontrolo nad razvojem, potisnena že popolnoma v ozadje.

NAPAD NA LOGOR...

Komisar Dolfe se je rotil. Bilo je to meseca oktobra, ko je v gorah pričel naletavati prvi sneg, ki se je kakor nadležne muhe počasi usedal na zemljo ter izginal v splošni brozgi.

Davi je prispel kurir. Pismo, ki ga je prinesel, je bilo zamazano s smolo, kar je pomenilo, da prihaja od višjega štaba. Nervozno ga je odprl komisar. Čez obraz mu je legla senca. »Samo želi bi hudič«, je mrmral. Poklical je komandirja Dušana: »Bor prihaja ter javlja, naj pripravimo večerjo. Samo preberite ter ukreni, kar je potrebno!«

Nočno tišino je prekinil klic: »Stoji! Kdo hodi?« »Štab IV. Operativne zone, tovariš Bor, se je glasil odgovor. Kmalu je stal pred komandantom komisar Dolfe. »Smrt... svoboda«, sta izmenjala pozdrave, nadaljni pogovor je utonil v šepetanju.

Prišli so večerjali ter polegali pod smrekami. Le Bor in komisar sta kovala načrte za bodoči dan. V nočni mrak je Dolfe komaj tiho šepetal imena sumljivih ter za komunizem ne preveč vnemih tovarišev. Nato sta legla tudi ta dva.

Sonca je objemalo gorske velikane, ko se je življenje v logoru zopet začelo. Izpod odej so se prikazovale kuštrave glave tovarišev in tovarišic. Sedela je jutranja »gimnastika«. Pod vsako smreko si videl čepeti človeka vsega zatopljenega v svoje važno opravilo: obriranje uši. Le srajco komandanta Bora je trebala Slavka. Ah te uši! Pobijaš jih, da imaš vse prste krvave in ko oblečeš srajco, si prepračan, da si iztrebil vse zarod. Komaj pa si se dobro oblekel, že začutiš po hrbtu dobro znano gibanje. Brri! Človek bi znorel...

V vrsti so stali partizani. Govoril je Bor. Njegove besede so zamolklo donеле med smrekami ter zaman iskale dohoda do srec. »Zmagoslavna Rdeča armada prodira nezadržljivo dalje. Še mesec dni in velika domovina vsega svobodoljubnega človeštva bo osvobodjena. Tovariš Tito osvaja našo domo-

vino in ni je sile na svetu, ki bi se mu mogla postaviti v bran. Naša hrabra in nepremagljiva vojska veže več sovražnikovih sil, kakor Anglo-Amerikanci skupaj. Tudi mi se moramo pokazati vredne naših slavnih herojskih tovarišev. Imena nas vseh morajo biti zapisana v zgodovini z zlatimi črkami. Naši odredi bodo odslej poiskali sovražnika povsod in kadar pride do borbe, ne bo nikogar med nami, ki bi obrnil hrbet ter bežal, kajti vsak tak je izdajalec ter ga bo zato narod sodil. Slavna in nepremagljiva narodna vojska pod vodstvom legendarnega heroja... Z višine nad logorom je zadones obupen klic: »Svabi! Policija!...«

Gozdni ptiči so začudeno gledali, kako se nepremagljiva in herojska narodna vojska pripravila za borbo. Kuhar Rigo je v naglici obrnil kotel z močnikom, vsi ostali so že »jurili«. Komisar Dolfe je zaman iskal komandanta Bora. Na čelu vseh je brzel po gozdu kakor jelen ter vodil svojo »armado« v boj. Njegova rdeča ruka, ki jo je nosil okrog vratu, je vihrala kakor bojna zastava. Kdo bi mu v tem trenutku pač mogel zame-

riti, da je v naglici in bojaželjni vnemi ubral baš napačno pot?...

V logor sta prišla dva partizana oblečena v zaplenjeno policijsko uniformo. Začudeno sta gledala okrog sebe. Na drevesu je viselo pravkar zaklano tele, po tleh pred ognjiščem se je žalostno cedil močnik. Vse povsod so ležali nahrbtniki in orožje, videti pa ni bilo žive duše.

Na drugem hribu se je ustavila narodna vojska. Sopihajoče postave so brez besed pričale, kakšno brzino je razvil njihov herojski vodja. V gostem grmičevju so se odahnil. Besedo je povzel Bor: »Tovariši in tovarišice! Videli ste, da je sovražnik še vedno močan. Zasleduje nas na vsakem koraku, ker se dobro zaveda, da smo mu v svojo junaško borbo najnevarnejši nasprotnik v Evropi. Toda s pravilno taktiko smo ga še vedno ugnali ter mu dokazali, da smo zares nepremagljivi ter vredni tovariš našega herojskega in legendarnega voditelja Tita. Zivela nepremagljiva narodna vojska!«

Veseli so ga poslušali tovariši. Sedaj jim je bilo jasno, kako je treba voditi »herojsko borbo«. Bili so zadovoljni. Le Rigo je mrmral sam zase: »Prokleti zajci, sedaj bom pa še enkrat kahal za te pančarje!...«

RAZNE ZANIMIVOSTI

Med vsemi vretenčarji ima pač ameriški kuškar najbolj čudna obrambna sredstva proti sovražnikom: on brizga proti sovražnikom iz očesnih kotov svojo lastno kri, ki jo iztisne iz najtanjših očesnih žil.

Zgodilo se je 13. novembra l. 1933., da sta na progi Los Angeles—San Francisco trčila dva potniška letala v višini okoli 1000 m. Zrinjena drug v drugega sta zgrmela stola proti zemlji, nesposobna za manevriranje. Ali — nekaj 100 m nad zemljo — se je zračni tok tako sredno uprl proti letalom, da je bil divji padec zavrt in sta stroja zrinjena drug

v drugega v elegantnem drsalnem poletu polagoma pristala. Niti eden izmed potnikov ni bil resno ranjen.

Denar ni božji blagoslov. Točno pred desetimi leti je neki brzojavni mojster v Wenu zadel v razredni loteriji milijon šilingov. Previdno so mu to povedali. Tiho je stal mož v svojem malem, ubožnem predmestnem stanovanju brez besede je strmel obiskovalcu v obraz. Ali hipoma se je začel nebrzdano smejeti, in slednjic so morali 30 letnika odvesti v zdravilišče: od veselja je znorel.

IZPRICEVALO

Gospodinja: »Prav žal mi je, Nežika, a do brega izpricevala vam res ne morem dati.«

»Nič za to, gospa. Napišite v knjižico, da sem dva meseca vzdržala pri vas, pa bo zadostovalo.«

OTROŠKA

Mamica je bopel želodec in je zato popila silice slivovke. Ko je hotela zvečer poljubiti svojega sinčka, se je otrok obrnil stran in dejal:

»Mamica, danes si se pa nadišavila z očetovim parfumom.«

Komunisti ropajo že pri svojih pomagačih

Ljubljanski list »Slovenec« priobčuje pod gornjim naslovom:

Komunistom prede vedno bolj trda. Bližajoča zima jim grozi skupaj z lakoto, mrazom in snegom uničiti se poslednje ostanke njihovih tolp. Zato so začeli zadnje čase pritiskati vedno bolj na terence in na vse tiste, ki so vsa leta revolucije podpirali razvoj tolp. Ker vse prizadevanje za podporo pri ljudstvu ni našlo noben odziv, so se obrnili kar na svoje zaupnike in jim poslali par letakov, v katerih jih spominjajo, »da imajo na položaju brata, ki je morda bos in prezeba«. In nadaljuje: »Na pragu zime ne pozabimo na našo vojsko, ki rabi obleko, obutev, perilo!« Torej je njihova vojska res bosa, gola in ušiva, kar so doslej tako vztrajno zanikavali.

Zadnji dve leti je še kar šlo. Terenci so jih obilno podpirali, seveda iz svojega niso dali ničesar in tako so za silo vozili naprej. Kradli in ropali so na vse mogoče načine: bodisi, da so razpisali posojilo, da so izdali bone (katerih so se pa terenci najbolj branili vzeti), najčeste pa so na krvav način poiskali plena med premoženjem naroda. Mnogo opreme in sredstev so dobili od Savojevcev, sprva na skrivaj, ob njihovi izdaji pa javno. Tako je bilo mogoče, da niti terenci niti štabni tovariši niso bili nikdar v zadregi in stiski.

Sedanje razmere so vso zadevo popolnoma prevrle. Kar naenkrat so odločili komunistični vodje morali ugotoviti, da nekdanji tako opevani »idealizem« komunističnih tolojavov vedno bolj blede in izginja. Vedno ista pesem: porazi, porazi, dezertacije, izgube... Razumljivo: razbojnice so učili krasti, ropati, moriti in tega se jim sedaj hoče; dobro namreč vedo, da brez tega ne more biti komunistične vojske, s tem se je povzdignila, se vzdrževala in ji grozi konec, če tega več ne bo imela. Krasti in ropati ne morejo več, deloma zato, ker so vedno prebivalstva, kjer se večkrat mude, že popolnoma oskubili; drugod pa domobranci budno pazijo nad življenjem in premoženjem prebivalstva. Nekje pa morajo dobiti, če hočejo živeti.

To pot so prišli na vrsto terenci, kajti če so prej imeli in prejemali del naropane, naj pa še sedaj dajo, tako so odločili višji tovariši. Zato se je obesila vsa komunistična drhal kar na terence. Ker vedo, da je zanje to težka preizkušnja »narodnega idealizma«, jih pitajo z obljubo o skorajšnji zmagi: »Na pragu svobode dajmo vse, kar moremo za našo vojsko« nadaljuje omenjeni letak. Kakšno pa je mišljenje komunističnih somišljenikov o teh obljubah svobode in potrebnih žrtvah za dosego zmage, zelo lepo pokaže primer, ki se je zgodil pri komunističnem ropanju na Ržišču. Vzeli so vse, kar se je dalo odnesti in uporabiti. Tako so prišli krasni tudi h komunističnemu somišljeniku (tokrat so seveda prišli krasni, medtem ko so nekdanji pri drugih — po njegovem mnenju le rekvirirali za krajšo dobo in proti vrnitvi).

Možak se napravi hudo užaljenega: »Dva sina imam pri vas, pa me hočete kljub temu

okrasti; kakšno tovarištvo pa je to!« Sedaj mu je eden navzočih tovarišev tako razložil: »Veste, oča, stvar je pa takale: vaša dva fanti, ki sta pri nas morata vendar tudi jesti. Ker ju zaenkrat redimo mi, boste pač morali vi nas rediti.« Ta, pač čisto razumljiva pojasnitev ni šla v glavo temu kmetu, obrali so ga pa kljub temu.

Ta primer znova potrjuje že večkrat dokazano dejstvo, da so se ljudje navduševali za komunistično OF le tedaj, če so bili ti »narodni« čmji v kakih ozkih zvezi z njihovim žepom ali povečanjem premoženja. Saj je bilo kar poučno gledati, kako je razvoj šel: nek-

Kreis Krainburg

Svečanost usposobljenja za orožje v Krainburgu

Pred kratkim je Bann Krainburg der Hitler-Jugend imel svečanost usposobljenja za orožje. Udeležile so se je enote Gef. NPEA St. Veit/Sawe in Stamm der LBA v Krainburgu. Začetek je bilo temeljno izvežbanje 50 mladeničev Stamma LBA. Višek svečanosti pa je bil poziv mladeničem od strani Kreisleiterja Pg. dra. Hochsteinerja in od strani Wehrmachtältesten Obersta Swiatka.

Naslednji dan so se postrojili z ostrim orožjem se izvežbani mladeniči LBA-Stamma in Gef. ANPEA k vežbi v boju. Osnovni tečaj se je vežbal v streljanju z malim kalibrom. Ob enajstih so se enote udeležile prvega apela Volkssturmu v Krainburgu. Z bistrim umom so mladeniči poslušali jedrnat besede, ki jim jih je govoril Standortältester. In Kreisleiterjev govor, ki ga je prevečala trdna vera v zmago. Slovesnost je zaključil kot tekma med učiteljcem in NPEA izvedeni pokrajinski pohod nad 4 km z ostrim streljanjem, pri katerem je zmagal NPEA na podlagi svojega boljšega uspeha pri streljanju.

Vseh prireditve so se udeležili častni gostje stranke, države in oborožene sile, ki so se živahno zanimali za izvežbanje in vsi brez izjeme občudovali brezhibno držo mladeničev in njihovo veselje do službe. H koncu prireditve je pozval mladeniče tudi K-Bannführer Salbrechter.

Krainburg. (Predavanje Karla Springenschmidta). Bil je poseben doživljaj, ko je pisatelj Hauptmann Karl Springenschmidt pred nedavnim v okviru predavateljskega večera bral iz svojih del pred številnimi poslušalci, med katerimi sta bila tudi Kreisleiter Pg. dr. Hochsteiner in Standortältester. Karl Springenschmidt prav dobro pozna življenje svojih dragih rojakov na Tirolskem in Salzburškem ter njihove radosti in skrbi; zato se mu tako odlično posrečilo opisati iz narodnega življenja. Jedrnat in premišljen humor navdaja mnoge izmed njegovih kratkih povesti, ki so tako naravnostne, kakor da bi bil človek sam pričujoč pri dogodkih. Vsi poslušalci so mu za tegadelej morali slediti, čisto vseeno, ali je šlo za resne ali vesele komade. Posebno

do je poslal svojega v hosto zato, da bi napravil kariero; drugi ker je imel obljubljeno lepo mesto komisarja; tretji, ker je ški lili na sosedovo posestvo — vsi trije so pa dejali: za narod moramo vendar nekaj žrtvovati. Obljube so bile eno, resničnost drugo in sedaj se vse krha.

Komunisti so se ravno na začetku zime obrnili k poslednjim virom sredstev — k svojim somišljenikom. Torej so že začeli izrabljati svoje zaloge, svoje telo samo, kar je popolnoma obratno, kot je to v navadi, ko se na zimo vsakdo založi, da se more preživeti do poletja. Se je že pričelo rušiti prav na nevarni točki, da ni čudno, če jim obup sili že v grlo. Up v zmago že plava nekam v pozabljenje in začenjajo se boriti zato, ker jim drugače ne kaže.

oniliv je bil opis kreposti nemških žen v junaškem prenašanju njihove srčne boli. Njegovi zabavni opisi iz vojaškega življenja, ki jih zna redkokateri tako v srce segajoče pripovedovati kot on, so tudi ugajali. Med raznimi življenjskimi slikami je Singschar učiteljica zapela prirčne narodne pesmi. Prireditve je res razveselila. Kreisleiter Pg. dr. Hochsteiner se je pisatelju prirčno zahvalil.

Radijska poročila zračne zaščite (Drahtfunk) ne nadomeščajo svaritve! Napak stori tisti, ki v zmoti nad njihovim namenom, da pouče, kako se razvija položaj letalstva, počle zaklonišča šele takrat, kadar napovedujejo neposredni prilet sovražnih letalcev. Kadar zadoni znak »letalski alarma«, je treba takoj v zaklonišče, čisto vseeno, kje se po radijskem poročilu nahajajo sovražni letalci.

Tudi v planinah je treba upoštevati navodila o zatemnitvi. Zatemnitveni predpisi ne veljajo v dobi sedanje vojne samo za mesta in večje kraje v obliutenih predelih, temveč je treba upoštevati dana navodila tudi v planinskih krajih. Tudi posamič ležeče kmetije v planinskem svetu se morajo držati zatemnitvenih predpisov, kajti kjer je svetloba, je tudi življenje. Življenje pa je v dobi letalske vojne izpostavljeno povsod tam, kjer se javlja kakor koli, torej tudi s svetlobo. Zatemnitvene predpise je treba zaradi tega tudi v planinskih krajih upoštevati z isto vestnostjo kakor v mestih in na deželi.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

S Srednje Nemčije pošiljajo svojim staršem, gorenskim fantom in dekletom prirčne pozdrave: Gefr. Podjet Jernej iz Gditsch, Gefr. Pauli Peter iz Mannsburga in Gren. Klausch Josef iz Obergamlinga.

Redbinska kronika iz Gorenjske

Zwischenwärsen. Rojstva v mesecu oktobru: Oskar Franz Turk, Wasche; Michaela Richer, Schlebe; Rafaela Richer, Schlebe; Maria Sor, Görttschach. — Umrlj so: Johann Tepina, Preska; Johann Alitsch, Wasche; Rafaela Richer, Schlebe.

Zirklach. Rojstva v mesecu oktobru: Peter Suppan, Kerschstetten; Franz Groschel, Grad; Johanna Prosen, St. Martin; Franziska

Jersche, Ulrichsberg; Maria Slatner, St. Ambrosius. — Umrlj so: Alois Gaspirz, Niederfeld; Cyrill Gaspirz, Kerschstetten; Anton Plewel, Salog; Johann Ster, Oberfernig; Alex Robas, Zirklach; Josef Jurjevitz, Mile; Michael Dobouschek, Sidrasch; Bartholomäus Vomerberger, Zirklach; Johann Dobniker, Oberfernig; Marianne Nowas, Ulrichsberg; Franz Doliner, Poschenik.

Veldes. Rojstva oktobra meseca: Maria-Franziska Scholer, Josephine Lilek, August Kozlantschitsch, Helmut-Hubert Obschowski, Josef Jereb in Johann Wester. — Umrlj so: Anton Zajtsch, vojvodinja Marie-Antonie Mecklenburg-Schwerin, Franz Krentschitsch in Jakob Sliwnik in Paula pl. Schwab.

Predassel. Rojstva v mesecu oktobru: Anna Masten, Walentin Lebnar in Josef Sajowitz, vsi v Freithofu. — Umrlj so: Katharine Sajowitz, Predassel; Helene Bitenz, Kokritz; Johanna Tschimscher, Orehoule.

So svetu

Predsednik Nacionalne Kitajske Vančigvaj je dne 10. novembra umrl v starosti 62 let na Japonskem, kjer se je mudil zaradi zdravljenja.

Na Španskem je padel prvi sneg. Nad Avilom je divjal v terek snežni vihar, ki je spreminil vso provinco v teku treh ur v zimsko pokrajino.

V okolici Turina je umrl zgraditelj prvega italijanskega letala, ing. Darbesio. L. 1910 je zgradil letalo, ki je izvedlo svoje prve polete na rimskem letališču Centocelle, pod vodstvom takratnega nadporočnika Gavottija. Dosegel je za takrat neverjetno višino 80 metrov.

Postleitzahl auf den Paketen ganz groß!

4-5 cm groß und so deutlich soll sie sein, wie hier abgebildet.

Absenderkennzahl, Wert, Gebühre (Stempel) Ring 35

Postleitzahl, Name, Adresse, Ort, Kreis, Provinz, Reich

Denk!

In den Packkammern und auf den Bahnsteigen muß die Postleitzahl auch nachts und bei schlechtem Licht gut lesbar sein, wenn das Paket schnell ankommen soll.

In der Absenderangabe und auf den Paketkarten ist die kleinere, für Briefsendungen geltende Form der Postleitzahl anzuwenden.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Fleischabgabe auf die Abschnitte Z1 und Z2 der Grundkarten für die 69 Zuteilungsperiode

Unter Bezugnahme auf die in obiger Angelegenheit erfolgte Veranbarung in der Presse wird bekanntgegeben, daß die Abgabe von Rindfleisch auf die Abschnitte Z1 und Z2 der Grundkarten für die 69. Zuteilungsperiode in der Zeit vom 13. bis 25. XI. 1944 zu erfolgen hat. Nach dem 25. XI. 1944 darf eine Belieferung dieser Abschnitte nicht mehr erfolgen.

Klagenfurt, den 9. November 1944.

Landesernährungsamt Kärnten.

Allgemeine Ortskrankenkasse für den Reichsgau Kärnten, Klagenfurt Sozialversicherungskasse für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains, Krainburg

A-114 Klagenfurt, den 10. November 1944.

Nachtrag zur Krankenordnung

Die von mir für die beiden oben bezeichneten Kassen bzw. deren Mitglieder erlassenen Krankenordnungen vom 1. VII. 1943 ergänze bzw. ändere ich wie folgt:

Dem Abschnitt III wird ein neuer Absatz 14 hinzugefügt:

»Die Versicherten haben sich, solange sie arbeitsunfähig sind, mindestens alle 7 Tage beim Kassenarzt vorzustellen.«

Dem Abschnitt IV wird folgender neuer Absatz 4 hinzugefügt:

»Bei einem notwendig werdenden Arztwechsel haben sich die Versicherten spätestens innerhalb drei Tagen bei dem weiterbehandelnden Arzt zu melden.«

Im Abschnitt XVII wird der bisherige Absatz 2, zweiter Satz, wie folgt geändert:

»Die Ausgehzeit darf sich nur zwischen 9 und 12 Uhr oder zwischen 12 und 16 Uhr erstrecken.«

Diese Bestimmungen treten mit sofortiger Wirkung in Kraft.

Der Leiter: gez. Anton Tropper, Verwaltungsdirektor.

ZAVALA

Ob priliki tragične smrti mojega sopoga

BUDOLFA HUMER

sem prejela od vseh strani toliko dokazov prirčnega sočustvovanja, da se ne morem zahvaliti vsakemu posamezniku. Zato se tem potom prav iskreno zahvaljujem vsem prijateljem in znancem mojega nepozabnega moža, za ves trud in veliko skrb zame, za udeležbo pri pogrebu in darovanjem venecov ter za vse izkaze tovarištva v teh težkih urah. — Posebno zahvalo izrekam g. direktorju učiteljskega, dr. Kocherju, Kreisleiterju dr. Hochsteinerju, vsem domobrancem, kakor tudi tovarišem pri SA, SD, policiji in vojaštvu, nadalje vsem političnim voditeljem, kakor tudi učencem in učenkam učiteljskega. Velika udeležba pri pogrebu in iskrene besede, izražene ob grobu mojega sopoga, so mi bile najlepša tolažba v moji boli, ki jo razume samo tisti, ki je poznal mojega moža.

Krainburg, v novembru 1944.

Erna Humer.

MALI OGLASI

SLUŽBO DOBI

Zastavart-Ehepaar für Haus und Garten gesucht. — Schriftliche oder persönliche Bewerbungen bei Pfleiderer, Obstwerk Oberkrain.

Podnart. 7216

Oženjenega hlinika iščemo za hlin v vrt. — Pisemne ali osebne ponudbe je podati pri Pfleiderer, Obstwerk Oberkrain, v Podnartu.

Sprejemam takoj več steparje za delo na dom — Paul Obereder, Schuhfabrik Krainburg 4229-1

V globoki žalosti namenjam mojemu sorodnikom in prijateljem, da smo namesto veselega svidenja prejeli žalostno vest, da je naš ljubi sin, brat

KONTSCHAR ANTON, Gefreiter, dne 25. avgusta 1944 padel, zadet od sovražne kroglice na Vzhodu. — Snivaj sladko, naj zlati Tonček! Naj Ti bo lahka tvoja zemlja!

Tui grm, dne 25. okt. 1944.

Tvojega daljnega groba se spominjajo: zalujoča mama, sestri Francka in Ivanka in sorodniki.

Perico, ki bi hotela priti na dom, 1986 za takoj Georg Stimunc, Badgasse 12, Krainburg. 4398-1

P R O D A M

Gugulnega konja, dobro obučena, prodam za 50 RM, ev. zamenjam za čevlje. Franz Ambroz, Krainburg-Wart 173. 4359-6

Oddam več pločevinastih kant po 10 kg, razne sode, ter nove kadi (skafje) več vrst velikosti. — Kern A., tovarna kešov, Krainburg. 4414-7

Prodam kravo, dobro mlekarico, ki bo letos v decembru teletila. — Gebaschek Franziska, Trboje 72, pošta Plöding. 4399-6

Mali konj (belec, 12 let star) se takoj prod. — Hufabrik »Sesira A. G., Laak a. d. Zaler. 7214

Nov kinoaparati na stroju 200-220 voltov in štiri 15 mm filme prodam za 3.000.— RM. — Gostilna Prins, »Gastej, Wart, Krainburg. 4404-6

K U P I M

Kupim še dobro ohranjeno omaro. Naslov v K. Bote, Krbg. 4409-7

Kupim skobelnik (Hobelbank). — Jakob Pungerscheck, Wart 81, 109, Krainburg. 4408-7

Kupim brejo kravo, ki bo kmalu povrgla. — Zupan Franz, Breg št. 7, P. Krainburg. 4392-7

Radio »Volkssempfänger« kupim ali dam nanj dobro možno kolo. — St. A. A., Seelandstraße, Baraka Slaveta, Krainburg. 4395-7

M E N J A M

Dobro ohranjen belezen stedičnik na 3 obroče zamenjam za enako dober šivalni stroj! Manika se izravna po dogovoru. — Ponudbe na K. Bote, Krainburg. pod 4394-15.

Menjam čevlje gofzarice št. 41 za športne čevlje št. 40. — Zgledite se pri Sone Maria, Kankorweg št. 5, Krainburg. 4401-15

Menjam šminco (modro), lepa bela šminca, za možko kolo. — Udr Alois, Am Hang 149, Krainburg. 4413-15

Z E N I T V E

Čludo deklet, naučena v frizerski stroki, dobra gospodinja, si želi spoznati resnega fanta v starosti do 25 let v svrhu poroke. — Dopolne na K. Bote, Krainburg, pod »Prvi koraki k sreči«. 4396-21

Preprosto 18-letno dekle s stalno službo kot gospodinjica pomočnica, želi resnega manja s enako preprostim, a simpatičnim fantom z namenom poroke. — Dopolne na K. Bote, Krainburg, pod »Ljubljanačanka«. 4395-21

Fant, ki je dočrval 21 let, premoženih staršev, želi spoznati gospodjo od 18 do 21 let staro, ki se z resnim dogovorom oddloči v bodočnost. — Naj se javi s sliko na K. B., Krbg., pod »Kl je zelo priljubljenega srca«. 4394-21

Vdovec s 2 in pol leta starim otrokom bi želel spoznati dekle ali vdovo od 25 do 40 let staro. — Resno misleče, ki ljubijo otroke, naj pošljejo ponudbe na K. B., Krbg., pod »Dobro mož«. 4382-21

Katera gospodinja ali vdova, stara do 50 let, s malim posestvom, bi hotela dopisovati se s fantom, starim 50 let. Poznajta fenitve in izkušena. — Pišite na Karawanken Bote, Krbg., pod šifro »Osmiljen«. 4400-21

I Z G U B L J E N O

Na potu od kolodvora Krainburg do Goldenfeld je bilo zgubljen ena večja denarnica s dokumenti in številnimi kartami, ena manjša denarnica in cigaretna doza. Poštenega najditelja naprošam, da odda najdene predmete na naslov, ki je v dokumentih, ali na upravo K. Bote, Krainburg, proti visoki nagradi. 4377-22

Izgubil sem Kennkarto na ime Johann Sajowitz in Volksbundkarto, Luftschutzkarto in tabačno karto. — Pošten najditelj naj odda izgubljeno proti nagradi na K. B., Krainburg. 4373-22

Pozabila sem dne 28. oktobra v popoldanskem vlaku ob 10. uri iz Klagenfurta-Adling proti Steln. črne otroške čevlje na Beugeheini 33. Poštenega najditelja prosim, da jih odda proti nagradi na K. Bote, Krainburg. 4372-22

V trgovini Egger, vulgo Kochschel, v Neumarktju sem dne 31. oktobra dopolneno izgubil listnico s večjo vsoto denarja (2 bankovca po 50 Reichsmark, ostalo različno). Ker sem siromašen delavec, prosim najditelja, da mi denar proti dobri nagradi vrne! — Andreas Meglitsch, Vodice 6, pošta Brieslach. 4372-22

Oseba, ki je v soboto popoldan vrela dežnik v trgovini Brijja, je naprosena, da ga vrne proti nagradi na K. B., Krbg. 4408-22

Osumljena oseba, ki si je prilastila (vzela) »Kleiderkarto« na ime Stanisla Dolenz, Altlaak, se poziva, da jo takoj vrne lastnici, sicer bo sledila ovadba. 4388-22

V soboto, dne 14. oktobra 1944, sem pozabila v vlaku, ki pelje iz Klagenfurta ob 7. uri do Radmannsdorfa, dežni plašč. Poštenega najditelja naprošam, da ga proti nagradi vrne na naslov: Jožica Podgorscheck, Suedmole 61, P. Komenda — Stein. 7185-22

Dne 3. nov. sem zgubil v Krainburgu črno denarnico in Kleiderkarto na ime Romich Michael, tobačno karto, legitimacijo od firme Zahret in nekaj denarja. Ker sem siromašen delavec, prosim poštenega najditelja, da vse to odda na K. Bote, Krainburg. 4397-22

Dne 3. nov. sem v Krainburgu zgubila 2 Kleiderkarti na ime Globotschach, Hrasche, 3 Kleiderkarto na ime Rebolj, Seebach 39 in 1 Kleiderkarto na ime Stirn. Ker sem revna potovka in karte niso bile moja last, prosim najditelja, da jih vrne na Karawanken Bote, Krainburg, pod 4393-22

Dne 5. nov. sem izgubil od Safnita do Gasteinskega klanca Kennkarto na ime Blas-Jakopitsch in druge dokumente. — Pošten najditelj naj vse skupaj odda proti nagradi v mlekarni Felsendorf (Cirče). 4396-22

R A Z N O

Morkit in Ceresan varujeta osebo pred ptičji boleznimi. Suha uporaba ne škoduje kalem. Zetev poplača delo. Dobi se pri: »Hermes, Ing. I. Janscha, Krainburg. 5940

Morkit varuje setev pred ptiči. Ravno tako enostaven v uporabi kot Ceresan, suho prašivo, ne škoduje kalem. Dobi se pri: »Hermes, Ing. I. Janscha, Krainburg. 5941

V E R M I S C H T E S

Vor 70 Jahren erzeigte der deutsche Chemiker Dr. Friedrich von Heyden zum erstenmal in der Geschichte einen Heilstoff, synthetische Salicylsäure industriell. Heute sind die synthetischen »Heyden«-Arzneimittel das unentbehrliche Rüstzeug des Arztes im Kampf um die Gesundheit des deutschen Volkes. 7123

Täglich kommen die Beschwerden, daß Brause-Edern selten werden. Drun pflege sie und halt' sie rein, die Rustica und Clito-feln. Brause & Co., Bielefeld. 7125

Erfolgreiche Russen- u. Schwabenbekämpfung übernimmt Schädlingbekämpfungsbüro A. Streitt, Wien, II, Tandelmarktgasse Nr. 8. Telefon: A 47-0-86. 7141

Medopharm-Arzneimittel sind treue Helfer Ihrer Gesundheit. Medopharm-Arzneimittel sind nur in Apotheken erhältlich. Medopharm Pharmazeutische Präparate, Gesellschaft m. b. H., München S 7105

»Ledaufklärer« (die stärkenden Magen- u. Verdauungstropfen) können nur beschränkt erzeugt werden. Seien Sie sparsam; auch ein kleines Quantum hat volle Wirksamkeit. In Apotheken erhältlich. — Erzeugung: »Schubert«-Apotheke, Wien XII/82, Glertergasse 6, 8990

Briefmarken-Sammler verlangen sofort kostenlos erscheinende Neuhelten-Preisliste. Alles darin Angebotene ist promptest lieferbar durch Josef Kunz, Wien 56, Postfach 113/148. 7173

Ungewöhnliches wird leicht, wenn man es gern tut und zu seiner eigenen Sache macht. So gewinnt man auch Arbeitsfreude, erhält sich Gesundheit und Spannkraft. — Ysate Bürger, deutsche Heilmittel aus frischen Pflanzen. Ysatefabrik Wernigerode. 7122

Unwägbare aber ausschlaggebend ist die Idee der jungen Nationen im heutigen Schicksalskampf. Unwägbare sind die Spuren an Hormonen, Enzymen oder Vitaminen, die den Erfolg eines Arzneimittels entscheiden können. — Langjährige Erfahrungen stehen uns zur Erkennung dieser hochwirksamen Kräfte zur Verfügung. — Dr. Madaus & Co., Arzneimittel aus Frischpflanzen auf deutschem Boden gewonnen. 7104

Erhaltung der Arbeitsfähigkeit erfordert rechtzeitige und damit sparsame Anwendung der Heilmittel. Bei Asthma-Beschwerden genügt mitunter schon ein halbes »Breitkreutz«-Asthma-Pulver als Vorbeugung. — Erhältlich nur in Apotheken in Packungen von 0.90 RM an. Breitkreutz K. G., Berlin. 7218

Dunkel bevorzugt! Zum Asche-Ausnehmen hat man wohl nie weißer Schürzen getragen. Aber es gibt noch viele andere Gelegenheiten, bei denen wir helle Wäsche, Kleider, Blusen, Hemden vermeiden sollten. Machen wir's richtig: beugen wir allzu rascher Beschmutzung vor, indem wir »Dunkel« den Vorzug geben! Nicht nur dem Bestand an Wäsche, auch — die Toilette dankt es Dir! 7200